

Yazarlar

» **Yılmaz ÖZDİL** yozdil@hurriyet.com.tr

Kelaj

Libya'da kaç Türk var?

"5 binden fazla..."

"15 bin civarında..."

"20 bine yakın..."

Rakamlar hep oval.

Sallıyor çünkü yetkililerimiz.

Bilmiyorlar.

*

Bakın, beş gün geçti...

Başbakanımız anca söyledi:

"Asgari 25 bin..."

Azamisi meğhul.

*

Gelenlerin hesabı bile karışık birader, 700 diyen de var, en az bin 100 diyen de.

- Trablus'ta işçi misiniz?

- Airbus'ta hostesim.

Gelen, uçakla geliyor.

Onu bile sayamıyorlar.

*

Tsunami mesela...

Orada kaç Türk olduğunu kimden öğrendik? Orada bulunan futbolcularımız Emre Aşık'la Suat Kaya'dan... Emre, o zamanlar formasını giydiği Beşiktaş'ın yöneticilerini; Suat da, o zamanlar başbakan yardımcısı olan Galatasaray taraftarı Mehmet Ali Şahin'i aramıştı, **"kurtarın bizi"** diye... Bu telefonlar gelene kadar uçak muçak gitmemişti. Sosyetemiz ise, Semiramis Pekkan'ın evine sığınmıştı. Sağlık durumlarını Ajda'dan öğrenebilmiştik!

*

Şoförlerimizin şakır şakır kafasını kestiler Irak'ta... Kimin kesildiğini ailelerinden öğrendik.

*

Halbuki, hatırlayın depremi...

İsrail ekipleri geldi, Gölçük'teki binlerce enkazın altından eliyle koymuş gibi bulup, çıkardı kendi vatandaşlarını... Biliyor çünkü adam, hangi vatandaşı o anda nerede, hangi adreste.

*

(İddia ediyorum, arayın şu anda Berlin Belediyesi'ni, Berlin'de kaç kedi var, ev ev söylesin... Arayın büyükelçiliğimizi, vatandaşlarımızın adres listesini verebilirse Taksim'de miyavlarım.)

*

(Hatta uzağa gitme... Elazığ Kovancılar'da deprem oldu, alt tarafı 300 haneli köyde ölü sayısını 3 günde sayamadılar, 61 dediler, 51 dediler, 41'e bağladılar, ki, o bile şüpheli.)

*

Veya, 11 Eylül...

İkiz Kuleler'de Türk vatandaşı olup olmadığını günlerce öğrenebildik mi yetkililerimizden? Öğrenemedik.

Kimden öğrendik?

Kuledeki Türk sandviççiden!

*

Televizyonlara bağlanıp, anlatmıştı, hiç unutmam: **"Sarsıntı oldu. Hoparlörden 'binayı terk etmeyin' anonsu yapıldı. Amerikalılar talimatı dinleyip odalarında otururken, biz Türkler anında kaçtık. Zaten, Allah'tan erken oldu, merak etmeyin... Amerikalılar 8'de işbaşı yapar, ben mecburen erken geliyorum, saldırı 8.45'te oldu, Türkler henüz işe gelmemişti! Alt katlara geldiğimde, herkesi merdivenin sağ tarafından tek sıra halinde yürütüyorlardı. 'Niye sol taraf boş' diye sordum, 'yukarı çıkanlara ayırdık' dediler. Soldan indim jet gibi!"**

*

Sahipsiz...

Kendi göbeğini kendi kesmek zorunda olan bir milletiz biz.

*

Ya Libya dersenez...

Alın size Libya.

*

Öztürk Serengil.

Son delikanlılardan...

Orijinal serserilerdendi.

Ayhan Işık'tan sonra en fazla para kazanan, ancak, ele avuca sığmayan, çapkın, çılgın, maceracı, anında çarçur etme rekortmeni sanatçımızdı rahmetli... Sığamadı buralara, 70'li yılların sonu, kalktı, Libya'ya gitti iyi mi...

Gazino açtı.

*

Davet eden bizzat Kaddafi...

Ne alaka?

Kıbrıs çıkarması için jetlerimize benzin yardımı yapmış, Türkiye bayılıyor o zamanlar Kaddafi'ye... E o da popülaritesini artırmak için Türkiye'nin bayıldığı sanatçıya açıyor kapılarını... Müteahhitlerimizi ülkesine buyur ettiği gibi yani.

*

Uzatmayayım, açıyor gazinoyu, içki yasak, çaktırmadan satıyor; kızlar filan... Libya'nın ileri gelenleri ve diplomatlar kuyrukta tabii... Ne kadar alengirli adam varsa, alayının buluşma merkezi oluyor. Şırrak... 12 gün sonra **"bu adam casus"** diye içeri tikiyorlar Öztürk Serengil'i!

*

Turgutreis zindanına kapatıyorlar. Elçiliği arıyor, hükümete yazıyor, tanıdıklarını araya sokuyor, hikaye... Çıkamıyor. Boru değil, 6.5 ay yatıyor! Bakıyor ki, olacak gibi değil, Türkiye'nin hayrı yok, çürüyecek burada, kendi göbeğini kendi kesmeye karar veriyor.

*

Eşini Libya'ya çağırıyor, **"ilgili"** kişileri bulduruyor, sonrasını kendi üslubuyla, kendi ağzından anlatıyor: **"Hayatım kaymıştı. Kaçmak zorundaydım. Bazı yerlerden sinyal aldım. Bu sinyallere binaen, geceleyin böbrek sancısı tutmuş numarası yaptım. Mangıracı konuşturduk elbette... Beni hastaneye götüren hapisane arabası limana geldi, motora atladım, açıkta bekleyen gemiye, pırrr... Bu iş bana, o günün parasıyla 11 milyon liraya patladı. Üstelik, Sahara Bankası'na yatırdığım 39 milyon lira mangıracın da Libya'da kaldı!"**

*

Okuyunca insan...

“Yeşşeee” diyor.

*

Ancak...

Ha o gün, ha bugün.

Bazı şeyler hiç değişmiyor.

İster Maldivler’de sosyete ol, ister Kahire’de tekstilci, ister Bingazi’de mühendis... Yine onun üslubuyla... Türkiye’ye güvenip gittiğin her coğrafyada durum **“kelaj”** görünüyor.

23 Şubat 2011

© Copyright 2011 Hürriyet - Doğan Yayın Holding

Tüm Haberler

Hürriyet
Kurumsal

Hürriyet
USA

Hürriyet
Avrupa

Hürriyet
Emlak

Yenibiris.com

Hürriyet
Aile

Hürriyet
Oto

İddaa

Avrupa
Birliği

DYH

